

UUTISET

PTT:N TALOUSTUTKA

Marjasesongin kynnyksellä

Tänä vuonna armonaikkaa pakastimen tyhjäksi syömäiselle tuo myöhässä kypsä marjasato, mutta mieltä lämmittää ennusteet hyvästä mustikkasadosta.

Joillekin marjakausi tarkoittaa sitä, että ostetaan mansikat kaupan edestä ja pakastetaan ne. Himomarjastajan kausi sen sijaan päättyy kohmeisiin sormiin karpalosuon laitaan. Tätä ennen marjastus- ja säilöntäkaudesta on nautittu mustikoiden, herukoiden, puolukoiden, lakkojen ja villivattujen parissa.

Himomarjastajan tunnistaa muun muassa seuraavista ominaisuuksista: himomarjastajan kotoa löytyy pakastustilaa satoja litroja ja marjat eri muodoissaan kuuluvat hänen ruokavaliionsa päivittäin. Himomarjastajalla on vakimarjapaikat eri marjoille. Hän myös lukee maastoa niin, että tunnistaa potentiaaliset marjapaikat ajaessaan ohi sadan kilometrin tuntinopeudella. Toki hän haistaa marja-apajat myös hakkuun tai suon toiselta puolen. Hikoiltuaan tuntikausia metsässä erilaisissa puuduttavissa asennoissa omien ajatustensa kanssa, himomarjastaja tuntee tyydytystä saaliista ja olonsa eheäksi. Eikä hän ymmärrä mitä tyydytystä tuottaa marjojen poimiminen kaupan pakastealtaasta. Metsä kun hoitaa sekä fyysisistä että henkistä hyvinvointia, samalla kun toteuttaa lajinomaista käyttäytymistä.

Tekijä, joka erottaa himomarjastajan perusmarjastajasta on se, että himomarjastaja käyttää vuosittain kymmeniä tunteja pelkäämään vain marjojen poimimiseen. Eikä hän seuraavan sesongin alkaessa mieti ettei huvittaisi hikoilla päiväkausia metsässä, vaan tarkkailee hartaudella sadon kypsymistä. Ja ötököitä vastaan hän pukeutuu paitsi oikeanlaisiin myös oikeanvärisiin vaatteisiin.

Himomarjastaja on uhanalainen laji. Usein himomarjastajuuden taustalla on perintötekijät, mutta kelpo marjastajaksi voi kehittyä myös sitkeällä harjoittelulla. Etuja ovat tietynlainen ahneus ja säiutus. Vaikkei mielestä siintäisikään himomarjastajuus, kannattaa marjastusta kokeilla niin kauan kun ekinokokit ovat poissa ja metsissämmme on ilmaista ja puhdasta marjaa.

Marjastukseen pätee sama sääntö kuin moniin muihinkin lajeihin. Jos laji on outo, aloita maltilla. Valitse kiitollinen poimittava, ota eväät, varaudu hytysiin ja hikoiluun. Ja siihen, että selkää alkaa jossain vaiheessa kolottaa. Tai ettei marjoja heti löydy. Myös mielikuvat mustikka-käsiellistä talvipäivänä ja ajatukset kotimaisen superfoodin terveysvaikutuksista voivat auttaa alkuun. Myös seura voi tehdä lajin kokeilun helpommaksi.

SUVI RINTA-KIIKKA on PTT:n maatalous-ekonomisti.

Vesitalous korostuu ilmaston lämmetessä

WEST LAFAYETTE, USA
Yhdysvaltain maatalousministeriö rahoittaa viiden miljoonan dollarin hanketta, jossa tutkitaan veden varastointia maataloilille ja vesistöjen ravinnepäästöjen vähentämistä.

puskurivyyhykkeeseen, mikä hidastaa veden vajenemista. Tutkimusten mukaan menetelmä myös poistaa nitraattia valumavedestä ennen kuin se pääsee jokiin ja muihin pintavesiin.

Kolmas on vesialtaat. Salaojan vesi ohjataan maatilalle alustaisiin tai lampiin myöhempiä kastelukäyttöä varten. Menetelmä on käytössä useilla tiloilla Yhdysvaltain teläosissa, mutta harvinaisempi maan pääasiassa viljeläluoilla.

Toinen on imeytysvyyhykkeet. Salaojan vesi ohjataan

MIKE WILSON

HEVOSET-teema ilmestyy 29.7.2015

- Aiheina mm.:
- Työntekijänä hevosityrityksessä
 - Hevosavusteinen toiminta
 - Raviratojen alueellinen yhteistyö
 - Joensuun kuninkuusravit

Teemanumero on monipuolinen ja kattava kokonaisuus hevosta ja hevosurheilusta. Lehti myös säilytetään pitkään.

Hyödynnä suositus teeman huomioarvo ja ole mukana omalla ilmoituksellasi!

Soita heti 020 413 2321 ja varmista näkyvyytesi!

Aineistopäivä 24.7.2015
Aineistot sähköpostilla: ilmoitus@maaseuduntulevaisuus.fi

Maaseudun Tulevaisuuden avulla tavoitat tuhansia hevosmiehiä ja -naisia.

www.maaseuduntulevaisuus.fi 336.000 lukijaa (KMT 2014)

MAASEUDUN TULEVAISUUS
Suomen 2. luetuin päivälehti

Traktori nostatti sakean pölypilven, kun viljelijä muokkasi peltojaan toukokuussa Yhdysvaltain Kaliforniassa lähellä Stocktonia. Kalifornian osavaltiota koettelee ennätysmäinen kuivuus, jonka vuoksi keinokastelua on rajoitettu. Esimerkiksi Stocktonin alueella osa viljelijöistä pitää kiinni vesioikeuksistaan ja pumppaa joesta vettä pelloilleen kiellosta huolimatta.

Vesipula ajaa viljelijät vaikeuksiin

Merivesi, kääpiölehmät, geenimuunnellut kasvit – veden puutteessa kamppailevilla kaikki keinot ovat pöngäällä, mutta ongelmatonta ratkaisua on vaikea löytää.

Kuivuus tuntuu Suomessa etäiseltä. Tämän kesän jäljiltä moni lienee valmis lähettämään suomalaisia sadepilviä maailmalle vaikka kehitysapuna.

Ilmatieteen laitoksen mukaan ilmastonmuutos keskimäärin kasvattaakin maapallon sademääriä. Monia tärkeitä maatalousalueita uhkaa kuitenkin entistä pahempi vesipula kuivien kausien ja veden laatuvaikutusten tulvien yleistessä.

Rikkana rokassa on vesivarojen ylikäyttö, jota vähäiset sateet ruokkivat.

Hupenevat pohjavesivarannot ovat riehana esimerkiksi Pohjois-Kiinan ja Yhdysvaltojen keskialueen vilja-aitoissa.

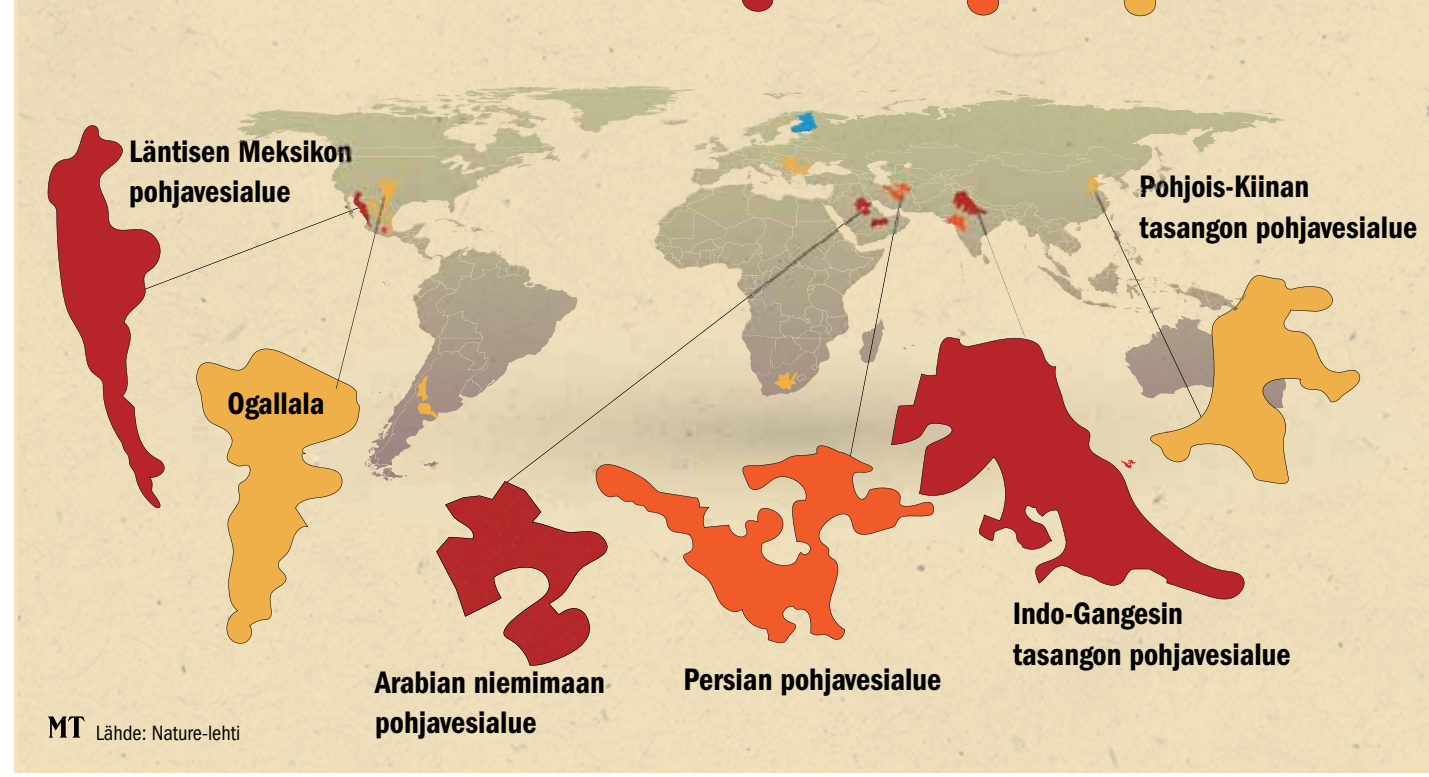
Kaliforniassa juodaan pian merivettä
Yhdysvaltojen tärkeää maatalousosavaltiota, Kaliforniasta, koettelee kuivuus jo neljättä vuotta.

Osalla tiloista vedenkäyttöä on toistaiseksi rajoitettu sakon uhalla. Maidon hinta nousi alueella viime vuonna hetkeksi ennätyslukemiin vesipulan vuoksi.

Alhaisen sadannan on arvioitu aiheuttaneen maataloudelle 2,7 miljardin dollarin menetykset. Kesänne jätetyn peltomaan osuus kasvoi 32 prosenttia viime vuodesta.

Kaliforniassa odotetaan El

Hupenevat pohjavesivarannot Veden ylikulutuksen riski

Ninö -sääilmion voimistumista. Sen eräs tunnettu vaikutus on sateiden lisääntyminen Pohjois- ja Etelä-Amerikassa.

Toimet veden säästämiseksi ovat olleet toistaiseksi riittämättömiä. Vettä aiotaan seuraavaksi hankkia israelilaisten avustuksella - merestä.

Tänä syksynä Kalifornian San Diegossa avataan läntisen pallopuoliskon suurin suolanpoistolaitos, jonka avulla merivedestä saadaan juomakelpoista vettä.

Hanke on kohdannut myös vastustusta, sillä prosessi kuluttaa paljon energiaa ja epäilijöiden mukaan voi vaurioittaa meren ekosysteemiä.

Tuoreen yhdysvaltalais tutkimuksen mukaan ilmastonmuutos on lisännyt kuivusjakojen todennäköisyyttä Kaliforniassa.

Viimeisen 20 vuoden aikana Kaliforniassa on ollut kuusi kuivuusvuotta, kun taas niitä edeltävien 98 vuoden (1896-1994) vuoden aikana kuivuusjaksoja oli 14.

Ogallala hylkää Kansasin pellot
Yhdysvaltojen maataloudessa keinokastelulla on merkittävä rooli.

Pohjavesivarannot ovat pelastaneet silloin, kun sateet pettäivät. Näin ei ole välttämättä kauaa Kansasissa, yhdessä Yhdysvaltain tuottavimmista maatalousalueista.

Kansasilaiset ottavat kasteluvetensä pääosin pohjavesivarannosta nimeltä Ogallala.

Yhdysvaltojen tärkein pohjavesialue levittäytyi kahdeksan

osavaltion alueelle ja tuottaa 30 prosenttia maan kasteluvädestä. Kansasin keinokastelusta riippuvainen maatalous tarvitsee Ogallalaa, mutta samalla sen pitäisi hillitä veden käyttöä: Vuosikymmenessä Ogallalan pinta on pudonnut paikoin lähes viisi metriä.

Veden käyttöä koetetaan hillitä esimerkiksi tiihukkastelulla ja Monsanto Droughtgard-hybridimaissin kaltaisilla kuivia olosuhteita sietävillä lajikkeilla.

Kiinan vesi on väärässä paikassa
Vaikka maataloustuotteiden tuonti maahan kasvaa, Kiina on edelleen maatalouden suurvalta: maailman suurin sianlihan- ja riisintuottaja kuluttaa paljon vettä.

Viljelykelpoisesta maasta puolet keinokastellaan. Kiinan haasteena on, että 81 prosenttia sen vesivarannoista sijaitsee maan eteläosassa, mutta suurin osa viljelykelpoisesta maasta pohjoisessa.

Pohjois-Kiinan pohjavesivarantoja käytetään nopeammin kuin ne täyttyvät.

Ongelmana on myös veden laatu: neljännes pohjavedestä on saastunut käyttökelvottomaksi. Kiinan pohjoisosissa ihmisillä on käytössään henkeä kohden alle puolet siitä vesimäärästä, mitä vesivaroiltaan niukassa Egyptissä.

Kääpiölehmillä kuivuutta vastaan
Alkuvuodesta Intiaan koetellut lämpöaalto taittui monsuuni-

vaikutuksen vuoksi – enääntyksellisen halvalla”, kertoo uutistoimisto Reutersin mukaan antapanurilainen karjanvälittäjä **Ananthakrishnan Kannappan**.

Ryhmä intialaisia tutkijoita yrittää nyt lisätä kahden paikallisen rodun, Vechurin ja Kasargodin, käyttöä. Nämä kääpiölehmiksi nimetyt naudat sietävät risteytysrotuja paremmin kuumuutta.

Keralan 2,3 miljoonasta naudasta vain 6,5 prosenttia on kääpiörotuja.

Yksi ongelma on hinta: kääpiönautaa maksaa saman verran kuin risteytysrotu, joka tuottaa terveenä saman verran maitoa kuin neljä kääpiölehmää.

Hupenevat vesivarannot eivät toistaiseksi näy maailman satotasoissa: FAO:n arvion mukaan viime vuonna viljoista korjattiin ennätysuuri sato, 2,5 miljardia tonnia.

TUULIKKI VILO

sateiden alettua. Ongelma kuitenkin kytee viljelijöiden jalkojen alla. Pohjois-Intiassa käytetyt pohjavesivarannot kuuluvat maailman ylikäytetyimpiin.

Intia on maailman suurin maidontuottajamaa, jossa mietitään jatkuvasti keinoja vesipulan aiheuttamien vahinkojen minimoimiseksi.

Yksi mahdollinen keino ovat kuivuutta sietävät kääpiölehmät. Rehun hinta nousi edellisen lämpöaallon myötä, mikä iski maidontuottajiin Anantapurin alueella Etelä-Keralassa.

”Ensimmäistä kertaa viljelijät myyvät kilpaa karjaansa rehun ja veden puutteen vuoksi – enääntyksellisen halvalla”, kertoo uutistoimisto Reutersin mukaan antapanurilainen karjanvälittäjä **Ananthakrishnan Kannappan**.

Ryhmä intialaisia tutkijoita yrittää nyt lisätä kahden paikallisen rodun, Vechurin ja Kasargodin, käyttöä. Nämä kääpiölehmiksi nimetyt naudat sietävät risteytysrotuja paremmin kuumuutta.

Keralan 2,3 miljoonasta naudasta vain 6,5 prosenttia on kääpiörotuja.

Yksi ongelma on hinta: kääpiönautaa maksaa saman verran kuin risteytysrotu, joka tuottaa terveenä saman verran maitoa kuin neljä kääpiölehmää.

Hupenevat vesivarannot eivät toistaiseksi näy maailman satotasoissa: FAO:n arvion mukaan viime vuonna viljoista korjattiin ennätysuuri sato, 2,5 miljardia tonnia.

TUULIKKI VILO

Aiheesta lisää sivulla 8: Kuumuus ja kuivuus alentavat EU:n viljasatoennusteita

Pariisissa sovitaan ilmastonmuutoksen torjunnasta

Pariisin ilmastokokouksessa yritetään solmia kansainvälinen sopimus, jonka nojalla maailman maat vähentävät merkittävästi kasvihuonepäästöjä.

YK:n ilmastopöytäkirjaan liitettiin maat sopivat vuonna 2010 tavoitteeksi rajoittaa maapallon keskilämpötilan nousu kahteen asteeseen verrattuna esiteolliseen aikaan. Uutta ilmastopöytäkirjaa rakennetaan maiden omista lähtökohdista: kukin maa ilmoittaa, millaisiin päästövähenneksiin ne voivat sitoutua vuoden 2020 jälkeen.

Esimerkiksi EU on jo antanut omat päästövähenneystavoitteensa: 40 prosenttia verrattuna vuoden 1990 tasoon vuoteen 2030 mennessä.

Kehittyvät maat halutaan mukaan
Tähän saakka kansainvälisessä ilmastopöytäkirjassa maista on kohdeltu eri tavalla sen perusteella, kuuluvatko ne kehittyneisiin teollisuusmaihin vai kehittyviin maihin.

Nyt kaikki osapuolet halutaan sitouttaa päästövähenneksiin.

Teollisuusmaat korostavat, että nykyään monet kehittyvät maat vastaavat suuresta osasta maailman kasvihuonepäästöjä: Kiina noin 22 prosentista, Intia 5,5 prosentista ja Indonesia noin 4 prosentista. Ilman niiden osallistumista päästövähenneystalkoisiin globaaleja kasvihuonepäästöjä on hanka-

laa tai jopa mahdotonta saada laskuun.

Yksi keskeisimmistä neuvottelukysymyksistä on rahoitus.

Riittävä taloudellinen tuki päästöjen vähentämiseen ja ilmastonmuutoksen sopeutumiseen on kehittyvien maiden keskeinen neuvotteluvaihtoehto.

Toinen tavoite on vähentää trooppista metsäkatoa. Metsien häviöminen ja niiden tilan heikkeneminen aiheuttaa vuosittain yli 10 prosenttia globaaleista kasvihuonepäästöistä.

Ennen joulukuussa järjestettävää Pariisin ilmastokokousta järjestetään vielä kaksi valmistelevaa kokousta Bonnissa syys- ja lokakuussa.

KOMMENTTI

Kiina ja Venäjä vesiliittoon?

Kiinan valtava kotieläintuotantosektori on kiintoisa ilmiö maassa, jolle vesivarannot eivät ole itsestäänselvyys.

Mudanjiangin kaupunkiin Venäjän markkinoita varten rakenteilla oleva 100 000 lehmän jättinavetta on kiinalaisen maatalouden viimeisin voimannäyte.

Jos lypsystä olisi 85 prosenttia lehmistä, hörppäisi navetta päivittäin 8 800 kuutiometriä eli noin 3,5 olympiakokoisena uima-altaan verran vettä.

Laskelma ei voi mennä muuta kuin pieleen, mutta se antaa käsityksen megalavetan vedenkulutuksen suuruusluokasta.

Ehkä pian rullaa Euroasian ihmekone: Venäjä tarjoaa Kiinan käyttöön runsaat raaka-ainevaratonsa ja Kiinan kellokoneistosta suojellut takaisin juustoa ja jugurttia.

Niin on jo tehtykin: Kiina investoi Venäjän Kaukoitään vahdikkaammin kuin maaitse.

Kiinalainen yhtiö solmi vastikään 49-vuotisen sopimuksen, jonka nojalla Venäjä vuokraa yhtiölle Siperiasta 200 000 hehtaaria maata viljelykäyttöön.

Venäjällä muhi valtava varanto viljelykelpoista maata, jota peltopulasta kärsivä Kiina muokkaa mielihyvin.

Lisäksi Siperiassa asuu val-

miiksi paljon kiinalaisia, mitä maaperällä ei tarvitse ihmetellä – toisin kuin epävarmassa Afrikassa, jossa moni aloitteutista maataloushankkeista epäonnistuu.

Siperiassa on muutakin, mitä Pohjois-Kiinassa otettai-

siin ilolla vastaan: Maailman suurin makeavesinen järvi, Baikal, sijaitsee noin 700 kilometrin päässä rajasta.

Vesilinja Kiinaan olisi huikene kallis projekti, mutta ottaen huomioon maataloustuotannon mittakaavan ja hupenevat vesivarant, sinimen kulta voi kenties osoittautua tulevaisuudessa vaivan arvoiseksi.

TUULIKKI VILO